

bovenal een indrukwekkende persoonlijkheid. Ik schatte hem rond de veertig. Hij vertelde me dat Porto Greco zijn hotel was. Zijn broer Thanos en diens vrouw Mary runden het horecagedeelte en hij het zakelijke deel. In het zomerseizoen kwam Yiannis een paar maanden over om het seizoen op te starten vanuit Botswana, waar hij de rest van het jaar woonde en werkte.

De dagen die daarop volgden, stonden voor mij in het teken van Yiannis. Ik droomde Yiannis, dacht Yiannis en fantaseerde Yiannis! Ik had geen eigen wil meer, ergens onder in mijn buik begon een bepaald gevoel een heel eigen leven te leiden. Een gevoel van totale verliefdheid, wat voor mij helemaal nieuw was. Het voelde goed, maar het nam volledig bezit van me. Het enige wat Yiannis deed was grapjes maken en mij bedwelmen met die killing charm van hem. Mijn fantasie sloeg toen al volledig op hol. Ik dacht dingen die een keurige hostess niet hoort te denken. Ik sloeg volledig door.

Het hele thuisfront, al mijn Roosendaalse vriendinnen, stuurde ik kaarten dat ik de man van mijn leven had ontmoet. Mijn nieuwe collega's en vriendinnen op Kreta hadden helemaal veel met me te stellen. Iedere dag weer een ander verhaal, een ander detail van wat hij had gezegd of gedaan. Ik leek werkelijk niet goed bij mijn hoofd. Ik gaf de liefde de schuld.

Elke keer als ik vanuit de hoofdstraat de hoek omging en ik zijn goudkleurige Range Rover voor het hotel geparkeerd zag staan, was dat het mooiste moment van de dag. Dan wist ik zeker dat hij er was. Mijn gevoel was zo intens dat ik tot op de

dag van vandaag een zwak voor Range Rovers heb. Meer en meer dacht ik te merken dat hij mij ook meer dan leuk vond, maar we bleven keurig op ‘gepaste afstand’.

Na een aantal weken volgde de officiële opening van het nieuwe kantoor van Rhodos Tours, waar wij met meerdere agentschappen gestationeerd waren. Ik weet het nog goed, woensdagavond, 13 april, vanaf zeven uur ‘s avonds. Alle hosts en hostesses van de reisorganisaties waren aanwezig en natuurlijk waren ook alle betrokken hoteleigenaren, verhuurbedrijven en andere leveranciers uitgenodigd. Het was een gezellige receptie met lekkere hapjes en drankjes. Ik had me speciaal mooi uitgedost, in een lila mantelpakje, mijn haar opgestoken. Al wachtend en smachtend stond ik met een koel wit wijntje in mijn hand, rondkijkend en loerend naar buiten, in de hoop dat hij zou komen. Hij had me al toegefluisterd dat hij langs zou komen en dat maakte het dubbel zo spannend. Ik kon niet wachten.

Mijn hart ging als een dolle tekeer toen Yiannis in driedelig pak eindelijk het kantoor binnenstapte. Ik voerde een innerlijke dialoog met mezelf. “Martens, doe normaal!” maande ik mezelf. Ik had het idee dat iedereen mijn hartslag kon horen. Mijn lijf begon te trillen. Natuurlijk was onze cheffin er ook en zij ging meteen met Yiannis een lang gesprek aan in het Grieks. Zij kenden elkaar al jaren. Pas na alle officiële handelingen kwam hij eindelijk bij mij staan en week niet meer van mijn zijde. De aantrekkingskracht die ik vermoedde, bleek wederzijds. Na enkele drankjes vroeg hij of ik zin had om met hem nog een hapje te gaan eten. “We need to get away from

this crowd, so we can talk in private,” fluisterde hij in mijn oor. En zo gebeurde het.

We zijn gaan dineren, heel romantisch. We kletsen, lachten en straalden allebei. Na het restaurant voerde hij me mee naar zijn hotel, waar hij ook woonde. Deze keer kreeg ik echt de speciale private tour. Maar die haperde bij aankomst in de ondergrondse keuken. De opgebouwde spanning, de weken van plagen en uitdagen, alle grappen en blikken, waarbij je je constant vertwijfeld afvroeg of dit echt allemaal gebeurde... Dat alles kwam bij elkaar in een mix van Nederlandse en Griekse ingrediënten die klaargemaakt werden tot een stomend hete schotel.

Hij nam me daar als een volwassen man die wist wat hij deed, die wist wat hij wilde. En dat was om mij tot de zijne te maken. Hij was de chef in de keuken, ik was zijn amuse. Ik kan je verklappen dat dit een gerechtje was dat hij nog niet op zijn menukaart had staan. Deze dag was ik ‘the special of the day’. Wat een kokend liefdesspel! Er werd gekneed, gestampt, gemixt en gekookt. Ik pruttelde als nooit tevoren, totdat het kookpunt werd bereikt. Hier had mijnheer Kakakis geen kookwekkertje bij nodig! Nog urenlang dampte het behoorlijk na in de keuken van hotel Porto Greco. De passie was hevig opgelaaid en het enige wat verkoeling gaf, was het koude staal van het keukenblad waarop ik gulzig was genomen. Aangekomen in zijn hotelkamer glimlachte hij zelfingenomen naar me en schoof weer een beetje dichterbij. “Well, miss Holland International,” fluisterde hij in mijn oor. “You have made me very happy. We have to do this again... Soon.” En zo vielen

we verstrengeld in slaap. In de vroege ochtenduren vluchtte ik als een dief in de nacht het hotel uit, voor mijn eigen hotelgasten me konden betrappen.

Er gebeurde iets met mij, tijdens deze nieuwe liefdesaffaire. Noem het karma. Voor mijn gevoel had ik mijn bestemming bereikt. Ik was er helemaal vol van. Mijn geluksgevoel was zo groot, dat ik het niet wist te hanteren. Dat uitte zich in overmatig gillen, hard lachen en gieren dat het een lust was. Mijn nieuwe Griekse liefde kon er geen genoeg van krijgen. Hij nam me mee op stap, zodra ik vrij was en maakte me wegwijs in het Griekse leven en in het Echte Griekse Liefdesspel. “The bed dictionary is the best you can get,” verzekerde hij mij. Mijn Grieks werd met de dag beter, eh, ik bedoel met de nacht. Yiannis was een man met levenservaring, geestelijk volwaardig. En tegelijkertijd met die heerlijke stoute twinkeling in zijn ogen. Zijn sterrenbeeld was Kreeft, dat van mij Vissen. Volgens de astrologie pasten we heel goed bij elkaar. Ook diverse voorspellingen beaamden dit. Dat wij de perfecte match waren stond voor mij als een paal boven water. De goden waren mij zeer gunstig gezind. Zo voelde ik dat.

Zijn broer Thanos noemde mij ‘psili’, wat lange betekent. Hij gaf me altijd de grootst mogelijke glimlach. “You make my brother very happy,” zei hij op een dag tegen mij. Yiannis had een zware tijd achter de rug. Na een lang huwelijk gescheiden van zijn Engelse vrouw, die nog met hun drie kinderen in Botswana woonde. Wel zouden zijn kinderen overkomen in de zomervakantie, zodat ze wat tijd met hun vader konden spen-

deren. Ik wist niet beter dan dat dit een goed teken was en verheugde me op de kennismaking.

Intussen werd ik op het matje geroepen bij mijn cheffin Myriam, want ‘hangen’ bij de hotelbar van Porto Greco was not done voor een HINT-hostess. Een affaire met een van de hoteleigenaren was al helemaal verboden. Ze lispelde me kordaat toe dat ik zeker niet moest denken dat ik de eerste of de enige was. Maar dat ze me niet kon verbieden om verliefd te worden. Ze deed nog net geen rode kaart uit, maar ze verbood me per direct om mezelf nog in privé-tijd bij Porto Greco te vertonen. Ik kookte van binnen, maar hield mijn woede in. Het leek wel of ik het klooster was ingegaan.

Myriam had de strengheid over zich van een moeder overste, die zich ter plekke ontfermt over haar maagden. Op de een of andere manier wist zij altijd alles, terwijl ze toch op een afstand zat van zeker dertig kilometer. Roos haar rokjes waren te kort, Marina sprak vloeiend Grieks en was veel te vlot met de Grieken. En ik? Een affaire met een hoteleigenaar? ‘Signómi?’ Pardon? Wij vonden dit behoorlijk hypocriet aangezien zij nota bene zelf een Griekse man had, een koekjesbakker uit Iraklion. Ze was al lange tijd met hem getrouwd en mocht al die jaren voor HINT op Kreta blijven werken. Dit terwijl wij maandelijks te horen kregen dat we ons niet mochten hechten. Niet hechten aan één plek, niet hechten aan één bestemming en zeker niet hechten aan de lokale bevolking, laat staan aan één man. Tja, daar was het een beetje te laat voor. Zowel Roos, Marina als ik hadden inmiddels een band opgebouwd met een Griek. Roos kreeg zelfs aan het eind van het seizoen

tijdens haar eindbeoordeling van Myriam het verwijt dat zij het idee had dat Roos het hostess vak wilde uitoefenen om in Griekenland te kunnen zijn. Nee, voor Myriam was het een roeping geweest!

Zoiets als de pot verwijt de ketel. Ondanks alle waarschuwingen van Myriam begrijp je natuurlijk wel dat ondertussen de potten en pannen in de keuken van Porto Greco alle kanten bleven opvliegen zodra Yiannis en ik elkaar 's avonds weer troffen. Geen plek was veilig, geen ondergrond onmogelijk. De Griekse zwoele zomeravonden maakten het plaatje compleet. Liefde, seks en romantiek wisselden elkaar in rap tempo af. Een smeltkroes van liefdesgeuren en smaken vulde niet alleen de keuken, maar heel het universum. Ik voelde mij aan alle kanten verbonden met Yiannis. Of hij nu aan me zat, bij me was of in me drong. Yin en yang. Met elkaar verstrengeld. Een voortdurend stroom energie van de een naar de ander. Ik was gewoonweg super gelukkig en hij ook. Een heerlijke minnaar en hij wilde mij! Er waren geen verborgen agenda's, geen dubbele afspraken, Yiannis was een eerlijke man en net zo gek op mij als ik op hem. Ik was volledig van de wereld en leefde helemaal op mijn wolk, geen roze, maar een blauw-witte, de kleuren van de Griekse vlag. Ik neuriede ondertussen al volop de Griekse deuntjes mee van Paros en Dalares. Ik voelde me Grieks.